

РЕШЕНИЕ

№ 695

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11447** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.1 ОТ ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Р. И. Б. от [населено място] срещу СДВР за заплащане на обезщетение в размер на 25 000 лева- за нанесени вреди от незаконосъобразното задържане под стража, с начален момент на незаконосъобразното задържане под стража-14.04.2011 година около 00.20 часа и край- 15.04.2011 година и сумата от 25 000 лева- за нанесени вреди от незаконосъобразни действия на служителите на СДВР- тежък побой с начален момент на незаконосъобразните действия- 14.04.2011 година до 29.04.2011 година, считано от момента на нанасяне на побоя до последния ден на болничното лечение.

В исковата молба се развиват подробни доводи относно вида и характера на вредите и се иска да бъде осъден ответникът да заплати посочените суми. .

В съдебно заседание, ищецът Р. И. Б. ,редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по иска- СДВР, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт П., редово упълномощена, която оспорва исковата молба като неоснователна и недоказана, и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор Ютеров изразява становище за неоснователност на предявената искова молба и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото

доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед за задържане на лице, рег. № 645/14.04.2011 година на полицейски орган при 01 РУП при СДВР е задържан за срок от 24 часа Р. И. Б. от [населено място] за срок от 24 часа в помещение за временно задържане в 01 РУП при СДВР.

С Решение №4512/20.10.2011 година, постановено по адм.дело № 4021/2011 година по описа на АССГ е отменена Заповедта за задържане на Б..

Решението е влязло в сила на 12.11.2011 година.

По делото са приложени болничен лист, издаден на ищеца за времето от 14.04.2011 година до 18.04.2011 година, удостоверяващ, че за посочения период ищецът е бил в отпуск поради временна неработоспособност поради множество открити рани на главата- злополука – нетрудова, Болничен лист, издаден на ищеца и удостоверяващ, че същият е продължил да бъде в отпуск поради временна неработоспособност за времето от 18.04.2011 година до 29.04.2011 година, Съдебно медицинско удостоверение, издадено от Специалист съдебна медицина от 15.04.2011 година, удостоверяващо, че пир прегледа на Р. Б. са се установили минимални отчупвания от режещите ръбове на короните на двата първи горни и втори горен десни зъби, разкъсване на лигавицата на горната устна, отоци, кръвонасядания и охлузвания по лицето, охлузвани по двете ръце, кръвоизлив под конюнктивита на лявата очна ябълка., като уврежданията са в резултат на твърди ,тъпи предмети и тъпоръбести такива и могат да се получат по време и начин,както съобщава пострадалият, представено и Допълнение към съдебно-медицинско удостоверение от 27.04.2011 година, удостоверяващо,че от представената медицинска документация на Р. Б. е установено счупване на носните кости, контузии на дясната ръка и тези увреждания с в резултат на действието на твърди, тъпи предмети и могат да се получат по време и начин, отразени в предварителните сведения и първоначалния преглед, и по своята медико- биологична характеристика,счупването на носните кости,представлява временно разстройство на здравето,неопасно за живота, докладни записки на служителите в СДВР по повод задържането на ищеца, доказателства за образувано досъдебно производство срещу ищеца .

В хода на предходното съдебно производство са събрани гласни доказателства- чрез разпити на свидетели,както присъствали по време на задържането на ищеца-полицейските служители, така и близки на ищеца , в чийто показания се дава подробно описание както на случилото се при задържането на ищеца ,така и за неговото състояние след това.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената искова молба за процесуално допустима.Разгледана по същество, същата се явява неоснователна и недоказана.

В разпоредбата на чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на искове за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди,причинени на граждани и юридически лица. В чл.1 от ЗОДОВ е посочено ,че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по [чл. 1 от ЗОДОВ](#) - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата. При липсата на който и да било елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността на държавата. Наред с това в чл.5, ал.1 от ЗОДОВ е посочено, че ако увреждането е причинено поради изключителна вина на пострадалия, обезщетение не се дължи, а когато пострадалият виновно е допринесъл за увреждането, обезщетението се намалява/ аргумент от алинея втора на чл.5 от ЗОДОВ.

От така очертаните разпоредби е видно ,че искът по чл.1 от ЗОДОВ е осъдителен и предпоставките за ангажиране отговорността на държавата за обезщетение от незаконните актове на нейни служители са незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност,отменени по съответния ред,вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат.

По иска за заплащане на обезщетение за нанесени вреди от незаконосъобразното задържане под стража с начален момент на незаконосъобразното задържане под стража 14.04.2011 година около 00.20 часа до 15.04.2011 година в размер на 25 000 лева.

В настоящия случай, предвид дадените указания от страна на ВАС в отменителното решение и молбата,депозирана от процесуалния представител на ищеца е видни ,че вредите в този размер се дължат на незаконосъобразното задържане под стража/ като действие, започнало на дата 14.04.2011 година около 00.20 часа и продължило до 15.04.2011 година. По длето обаче не се представиха никаква доказателства ,сочещи ,че самото задържане/ като фактическо действие/ да е обжалвано и да е отменено по надлежния ред и то с влязъл в сила акт, респективно на това да е оспорено по съответния ред и да е отменено като незаконосъобразно.Незаконосъобразните действия не са оспорени нито в предходното съдебно производство, нито в настоящото.На второ място, от всички събрани доказателства и в предходното съдебно производство- както писмени, така и гласни и най- вече от показанията на свидетелите В. полицаи в СДВР и Г.- също служител на СДВР ,присъствали при задържането на ищеца, се установява,че през месец април 2011 година, двамата са били на Специализирана полицейска операция по предотвратяване на престъпления и двамата през месец април 2011 година, забелязали ищеца Б. да се движи на пътното платно, с което създавал предпоставка за възникване на пътно транспортно произшествие,като свидетелят В. се легитимирал със служебна карта и му поискал документ за самоличност, но ищецът отворил портфейла си, веднага го затворил и тръгнал да бяга и на практика отказал да изпълни разпореждането, след което свидетелят В. успял да го приближи до служебния автомобил, но дошли още четири лица, които са нападнали полицаите, от тежестта на другите нападатели/ като В. успял да сложи белезници на ищеца/ ,двамата с него паднали на земята, след което дошли автопатрули, задържали лицата и са ги отвели в РПУ. Тези показания настоящият съдебен състав напълно кредитира като обективни и последователни и тях безспорно се установява механизмът на

задържането на ищеца. По делото не се представиха никакви доказателства, че двата полицейски служители, задържали ищеца на посочената дата да са извършили незаконосъобразни действия по повод задържането на ищеца. Напротив, действията им са били в рамките на закона и са продиктувани преди всичко от поведението на ищеца, който не се е подчинил и започнал да бяга при поискване на документ за самоличност. Не се представиха и доказателства, че двамата полицаи, са употребили сила и средства, които надвишават рамките на закона и са непозволени. Сочените от ищеца нанесени травми- както по тялото - побой и по лицето, се дължат изцяло не на незаконосъобразни действия на полицейските служители, а на неговото поведение, който не се е подчинил на полицейско разпореждане, започнал е да бяга, и са дошли още четири лица, които са започнали да нападат полицейския служител само и единствено с цел ишецът да не бъде задържан, при което е настъпила борба, и в която борба от натиска на лицата, които се опитвали да осуетят действията на полицаите, са настъпили паданията на ищеца/ посочените травми в медицинското удостоверение и в допълнението към него/, при което безспорно е налице изключително виновно поведение на ищеца и на останалите лица, които са се опитвали да осуетят задържането на ищеца, което съобразно разпоредбата на чл.5, ал.1 от ЗОДОВ води до изключването отговорността на държавата. Нещо повече дори- предвид неправеното уточнение от страна на процесуалния представител на ищеца с молба от 17.12.2013 година, че незаконосъобразните действия по задържането са с начален момент от 00.20 часа на 14.04.2011 година до 15.04.2011 година, настоящият съдебен състав намира, че няма как през целия този период на задържане, полицейските служители да са упражнявали действия по задържане/ като чисто фактически действия/, защото действията по задържането се свеждат от момента на задържането на лицето до момента на предаването му в 01 РУП при СДВР и то като чисто фактически действия, и няма как през цялото това време да са налице незаконосъобразни действия по задържането от страна на полицейските служители. Наред с това, въпреки дадените указания за уточняване на исковата молба, ишецът не посочи вида на вредите/ но от извършените предходни уточнения е видно, че се касае за неимуществени вреди- болки и страдания, предизвикани от задържането, които обаче не се доказаха, не се доказа и наличие на причинна връзка между незаконосъобразните действия и настъпилите вреди. Напротив при казаното по-горе-вредите, които е претърпял ишецът, са само и единствено от неговото виновно поведение. Дори и да се приеме, че ишецът е претърпял вреди от незаконосъобразен административен акт- какъвто е Заповедта за задържането му от 11.04.2011 година, която е отменена от АССГ с влязло в сила съдебно решение, то на първо място вредите, които са посочени са в следствие не на отмяната на незаконосъобразния акт също са недоказани, защото от твърденията в исковата молба, от разпитите на свидетелите К. и Г. е видно, че Б. е имал проблеми със съня, сънувал е кошмари, които са настъпили вследствие на побоя, а не на административния акт/ отменен/. Не се доказа и наличие на причинна връзка между настъпилите вреди и незаконосъобразния акт/ отменен/, при което независимо, че е налице първата предпоставка-отмяна на незаконосъобразен акт, не се представиха доказателства за наличие на останалите визирани в закона предпоставки. Получените травми при задържането на ищеца са в следствие на неговото виновно поведение, като за настъпилия инцидент-възпрепятстване упражняването на правомощията на полицейските служители срещу ищеца и останалите лица, участвали при

задържането на ищеца, са образувани досъдебни производства/ факти, установяващи се от приложените по делото доказателства. Доказателства за незаконосъобразни действия, респективно на това- образувани каквито и да било производства срещу полицейските служители, участвали при задържането на ищеца, липсват. С оглед на това, предявеният иск се явява неоснователен и недоказан, и предпоставя отхвърлянето му.

По иска за заплащане на обезщетение за нанесени вреди от незаконосъобразни действия на служителите на ответника-тежък побой с начален момент на незаконосъобразните действия 14.04.2011 година до 29.04.2011 година, считано от момента на нанасяне на побоя до последния ден на болничното лечение в размер на 25 000 лева.

Настоящият съдебен състав намира и този иск за неоснователен и недоказан.

На първо място, при казаното по- горе, липсват каквито и да било доказателства, че на дата 14.04.2011 година двамата служители – В. и Г., са извършили какъвто и да е побой над ищеца при задържането му. Твърдението на ищеца за нанесения побой, не може да бъде оборено и от показанията на двамата свидетели К. и Г., защото техните показания са базират на разказ на ищеца и неговите непосредствени възприятия, а не на собствени възприятия на свидетелите, които не са били свидетели – очевидци. С тези показания по никакъв начин не може да се установи какъвто и да е нанесен побой от полицейските служители над ищеца на дата 14.04.2011 година. На второ място, отново не са доказа, че при задържането на ищеца, полицейските служители са му нанесли какъвто и да е побой, за тези действия на служителите/ побой/ срещу тях да е започнало каквато и да е проверка или пък да има приключило производство, установяващо, че те са нанесли побой на ищеца. Нещо повече дори- липсват доказателства за отмяна на сочените незаконосъобразни действия- нанесен побой и то от страна на двамата полицаи с влязъл в сила акт. Действията не са оспорени нито в хода на първоначалното разглеждане на делото от АССГ, нито пък в хода на повторното разглеждане след отменителното решение на ВАС на РБ и връщане на делото за ново разглеждане.

Следва да бъде отбелязано, че напълно неподкрепено и плод на защитната теза е и твърдението на ищеца, че нанесените вреди са с начален момент на увреждането 14.04.2011 година до 29.04.2011 година- последният ден на болничното лечение, защото на първо място, доказателства за побой липсват, а е налице едно изключително виновно поведение на ищеца допринесъл за увреждането, а на второ място- няма как незаконосъобразните действия/под формата на нанесен тежък побой да са продължили за период от 14.04.2011 година до последния ден на болничното лечение, защото няма как/ при липса на побой изобщо/, полицейските служители непрекъснато за този период от време да са нанасяли непрекъснато побой на ищеца, дори и в болничното заведение и след изписването му и през ползването му на отпуска за временна неработоспособност. Не се доказва никаква причинна връзка между тежкия побой, като основание за присъждане на обезщетение и вредите, които претендира ищецът и преживените от него болки и страдания/ които настоящият съдебен състав квалифицира като неимуществени вреди.

Отговорността на държавата и общините за вреди по чл.1 от ЗОДОВ възниква само при наличие на кумулативните предпоставки, визирани в закона и при доказване в пълна степен на всички предпоставки от страна на ищеца,- нещо, което в случая не е налице и предпоставя отхвърляне на предявените иски като неоснователни и

недоказани.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Воден от горното и на основание чл.203 и сл. АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКОВАТА МОЛБА на Р. И. Б. от [населено място] срещу СДВР за заплащане на обезщетение в размер на 25 000 лева- за нанесени вреди от незаконосъобразното задържане под стража, с начален момент на незаконосъобразното задържане под стража-14.04.2011 година около 00.20 часа и край- 15.04.2011 година и сумата от 25 000 лева- за нанесени вреди от незаконосъобразни действия на служителите на СДВР- тежък побой с начален момент на незаконосъобразните действия- 14.04.2011 година до 29.04.2011 година, считано от момента на нанасяне на побоя до последния ден на болничното лечение.

ОСЪЖДА Р. И. Б. ОТ ГР.Б. ДА ЗАПЛАТИ НА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ СУМАТА ОТ 150 ЛЕВА-ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на ищеца,ответника и СГП.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: